

ת"פ 41390/04/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד שכארנה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 41390-04-15 מדינת ישראל נ' שכארנה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד חגי פליישמן

נגד
מוחמד שכארנה ע"י עו"ד מוחמד חלאילה

גזר דין

רקע

הנאשם הודה והורשע בכתב אישום ובו שני אישומים:

על פי עובדות הראשון, ביום 18.4.15 לאחר שעת חצות נכנס הנאשם יחד עם מספר אנשים נוספים לבית ספר בעיר בית שמש, כשהם עוטים מסכות. הנאשם ושותפיו ניטרלו מערכת אזעקה, עקרו מצלמות אבטחה, חיטטו בארונות וזרעו במקום הרס. בעת ביצוע המעשים שהה הנאשם בישראל שלא כדין.

בשל מעשיו אלה הורשע הנאשם בשהייה בישראל שלא כדין, הסגת גבול והיזק לרכוש.

על פי עובדות האישום השני, מיד לאחר המעשים מושא האישום הראשון נכנסו הנאשם ושותפיו לבית ספר סמוך והתפרצו שם לחדרים שונים באמצעות מברג. הנאשם וחבריו גנבו מספר פריטים ובהם טבעת יהלום וקופה ובה כסף, וזרעו במקום הרס רב. בין היתר, הנאשם וחבריו שברו תמונות, קרעו תיק תפילין והזיקו למכונת צילום בכך ששפכו עליה נוזל.

צוות של ארבעה שוטרים הוזעק למקום והבחין בנאשם ובשותפיו. אחד השותפים, גאנם שכארנה (להלן: **גאנם**), נאבק בשוטר בן שושן והכה בו באגרופיו. כתוצאה נגרמו לשוטר חבלות ברגלו. גאנם נעצר רק לאחר ששוטרים נוספים סייעו לבן שושן והשתמשו נגד גאנם בגז פלפל.

הנאשם ושותף אחר נמלטו מהמקום והשוטר ברינדר רדף אחריהם. כאשר השוטר התקרב אל השניים, הניף הנאשם מברג באורך של כ- 30 ס"מ לעבר פלג גופו העליון של השוטר. השוטר עצר, שלף את אקדחו וירה ירי אזהרה, על מנת להרתיע את הנאשם ואת שותפו. שותפו של הנאשם טיפס מעל גדר ונמלט ואילו הנאשם הניף שנית את המברג לעברו של השוטר. השוטר ירה ברגלו של הנאשם - וזה שב והניף את המברג לעברו. השוטר ירה בנאשם פעם נוספת ופגע ברכו ואז הגיע למקום שוטר נוסף והשניים כבלו את הנאשם באזיקים.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של נסיון תקיפת שוטר, התפרצות, הסגת גבול תוך נשיאת נשק קר והיזק לרכוש.

הודאת הנאשם באה בעקבות הסדר טיעון, במסגרתו הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש של 40 חודשי מאסר והנאשם יטען כפי הבנתו.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרת מעשיו הנאשם, ובכלל זה נכונותו לפגוע בשוטר תוך שימוש בנשק קר והעובדה כי נכנס לישראל לשם ביצוע העבירות. לאור אלה ביקש להשית על הנאשם עונש של ארבעים חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכלל זה היותו אב לשמונה ילדים, אשר חלקם סובלים מבעיות רפואיות, העובדה כי מדובר בהרשעתו הראשונה והודאתו במיוחס לו. כן הפנה לכך שהנאשם נפגע מהירי ונגרמה לו פציעה קשה, אשר אף הותירה בו נכות צמיתה.

לצד אלו, הפנה ב"כ הנאשם לעונשו של גאנם, אשר נגזר עליו עונש של עשרים ואחד וחצי חודשי מאסר בפועל, למרות שהיה לחובתו מאסר מותנה, ואילו לנאשם אין הרשעות קודמות כלל. לאור אלה ביקש להקל עם הנאשם ולהשית עליו עונש נמוך מאשר זה שנגזר על גאנם.

מתחם העונש ההולם

הגישה הרווחת בפסיקה היא, כי בהסדרי טיעון אשר מותרים שיקול דעת לבית המשפט בשאלת העונש יש לקבוע מתחם. בנסיבות הענין, ראיתי לחלק הדיון בשאלת המתחם לעבירות הרכוש ולעבירת תקיפת השוטר.

עבירות הרכוש

הנאשם ושותפיו הסיגו גבול בבית ספר אחד והתפרצו לבית ספר שני תוך גרימת נזק משמעותי. שני בתי הספר סמוכים זה לזה והמעשים בוצעו ברצף. לפיכך אראה בשני האישומים "ארוע עברייני" אחד, מבחינת קביעת המתחם.

מעובדות האישומים עולה, כי הנאשם וחבריו נכנסו לשני בתי הספר על מנת לגנוב מתוכם, ואגב כך זרעו במקום הרס רב - וחלק ניכר מן ההרס תכליתו היא ההרס עצמו. כך למשל שבירת תמונות, שפיכת צבע על מכונת צילום, עקירת מצלמות אבטחה ועוד, מהווים וונדליזם טהור ולא נזק אגבי אשר נגרם תוך כדי ההתפרצות (אשר גם בו אין להקל ראש).

המדובר בעבירות חמורות, אשר גורמות נזק כלכלי כבד. מעבר לנזק הכספי הישיר לבית הספר, יש בהן לפגוע בתפקודו השוטף של המוסד ולשבש את הלימודים - דבר הגורר נזק עקיף משמעותי.

מתחם העונש השגרתי בתיקי התפרצות דומים, כאשר מדובר בארוע בודד, נע בין שמונה חודשי מאסר ועד שלוש שנות מאסר. ר' למשל עפ"ג 1874-09-12, סעיד נ' מדינת ישראל וכן עפ"ג 48951-05-13, סלימאן נ' מדינת ישראל.

בנסיבותיו של תיק זה, לאור העובדה שמדובר בהתפרצות לשני מבנים שונים, גם אם ברצף, אקבע מתחם שבין שנה לשלוש וחצי שנים.

כניסה לישראל שלא כדין

בנסיבות תיק זה, לא ראיתי לקבוע מתחם עונש נפרד לעבירת השהיה בישראל שלא כדין, אלא לראותה כנסיבה מחמירה לעבירות ההתפרצות.

תקיפת השוטר

הנאשם נמלט מזירת הארוע כאשר הגיעו למקום שוטרים, אשר הורו לו לעצור. הנאשם ניסה להמלט מהזירה ואגב כך הניף מברג שהיה בידו לעבר שוטר אשר רדף אחריו. השוטר ירה ירי אזהרה - אך הדבר לא הרתיע את הנאשם אשר הניף את המברג פעם נוספת לעברו של השוטר. השוטר ירה פעם נוספת ופגע ברגלו של הנאשם. הנאשם הניף את המברג בשלישית - והשוטר ירה בו פעם נוספת ופגע ברכו.

מברג הוא כלי עבודה (במקרה שלפני כלי פריצה), העלול לשמש נשק קר בעל פוטנציאל קטלני. זכור המקרה בו נדקר השוטר שלומי אסולין ז"ל בראשו במברג על ידי גנב רכב, ולאחר מספר שנים בהן היה מחוסר הכרה מת מפצעיו. גם אם אקבל ההנחה, שנסיון להמלט מזירת עבירה הוא תגובה אינסטינקטיבית של עבריין הנתקל בשוטר באמצע ביצוע עבירה, אשר ניתן להבינה, הרי שנסיון לדקור שוטר מהווה חציה של כל הקווים האדומים ומחייב תגובה עונשית מכבדה וקשה.

שוטרי סיור מבצעים מלאכה קשה, כפוית טובה ומסוכנת ונמצאים בקו הראשון של המאבק בפשיעה. אין מקום לגלות סובלנות או סלחנות לנסיון פגיעה בהם - ובודאי שלא כאשר מדובר בפגיעה בעלת פוטנציאל קטלני תוך שימוש בנשק קר. לנוכח חומרת מעשי הנאשם, חסד גדול נעשה עמו בבחירת הוראות החיקוק והערכאה הדיונית. הנאשם **"ניסה שלא כדין לפגוע באדם בנשק מסוכן או פוגעני"** וזאת **"בכוונה להתנגד למעצר או עיכוב כדין"** - ובנקל ניתן היה ליחס לו עבירות חמורות בהרבה בשל מעשיו. לנוכח זאת יש לקבוע מתחם עונש המבטא את חומרת העבירה ומרתיע עבריינים אחרים מלנסות ולתקוף שוטרים על מנת להחליף ממעצר או עיכוב.

לפיכך מתחם העונש ההולם את העבירה נע בין שנה וחצי לשלוש וחצי שנות מאסר. ר' למשל עפ"ג 56890-11-14, שמאסנה נ' מדינת ישראל, שם אושר מתחם דומה בנסיבות קרובות.

נסיבות אשר אינן קשורות בעבירה

הנאשם יליד 1975. אין לחובתו הרשעות קודמות. מהטיעונים לעונש עלה כי הוא אב לשמונה ילדים אשר חלקם סובלים מבעיות רפואיות (לא הובאו לפני נתונים ברורים בענין זה, אך אצא מהנחה כי כך הם הדברים).

לזכות הנאשם זקפתי את עברו הנקי ואת הודאתו במיוחס לו. מנגד, מדובר באדם כבן ארבעים, אשר אופיו ואורחותיו כבר מגובשים. אין מדובר באדם צעיר ולא ניתן להגדיר המעשים ככשלוך הנובע מהעדר בשלות או הבנה.

טען ב"כ הנאשם, כי יש להקל עימו בשל פציעתו במהלך הארוע - ולא מצאתי ממש בטענה. הנאשם ניסה לדקור שוטר באמצעות מברג. תגובתו של השוטר, ירי ברגליו של הנאשם נראית לי סבירה ומוצדקת בנסיבות הענין. פציעתו של הנאשם היא תוצאה ישירה של מעשיו ואין הוא אמור לזכות בזכותה בהקלה בענשו. המדובר ב"סיכון מקצועי" אותו לקח הנאשם על עצמו בעת שהניף מברג על שוטר ואין לו להלין על כך שהסיכון התממש. בהשאלה מדיני הנזיקין יאמר, כי *ex turpi causa non oritur actio* - כשם שעילה בת עוולה אינה מקימה זכות תביעה, כך גם פציעה אגב ביצוע

עבירה אינה מצדיקה הקלה בעונש.

ענשו של גאנם שכאונה

בעניינו של גאנם הגיעו הצדדים להסדר טיעון, מסגרתו נגזרו על גאנם עשרים ואחד וחצי חדשי מאסר, הכוללים גם הפעלה של מאסר מותנה. ב"כ הנאשם ביקש להשית על הנאשם עונש נמוך משמעותית מזה של גאנם, בשל העובדה שלחובתו של גאנם הרשעות קודמות.

לו היה מדובר בעבירות הרכוש לבדן, אכן היה מקום להשית על גאנם עונש יותר מאשר על הנאשם. עם זאת, גאנם אמנם נאבק בשוטר, אך מעשיו הרבה פחות חמורים מאלו של הנאשם. גאנם נאבק בשוטר אשר תפס אותו, אך עשה כן בידיים ריקות, ללא שימוש בכלי תקיפה. מבלי להקל ראש במעשיו של גאנם, נסיונו של הנאשם לדקור שוטר באמצעות מברג חמור במידה ניכרת מאשר מאבק בשוטר אגב מעצר. גאנם אמנם גרם לשוטר בן שושן לחבלה ברגלו, אך מעשיו של הנאשם היו בעלי פוטנציאל קטלני. לפיכך, לא ראיתי כי יש מקום להשוות בין ענשו של הנאשם לזה של גאנם. עם זאת, אביא בחשבון את ענשו של גאנם בקביעת ענשו של הנאשם.

סיכום

לאחר שנתתי דעתי לכל האמור למעלה, ראיתי להשית על הנאשם בגין עבירות הרכוש ובגין עבירות תקיפה השוטר עונשים הנמצאים בצדם הנמוך של המתחמים, אך לא בתחתיתם. את העונשים ראיתי להטיל באופן שחלקם מצטבר וחלקם חופף, כך שסך הכל ירצה הנאשם עונש של שלוש שנות מאסר. ר' למשל ר' למשל עפ"ג 56890-11-14, שמאסנה, שם אושר עונש של 47 חודשי מאסר בנסיבות דומות, ביחס לנאשם אשר לחובתו היו מספר הרשעות קודמות.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שלוש שנות מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 18.4.15.
- ב. ששה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא פשע או עבירת אלימות כנגד עובד ציבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא עוון, עבירה על חוק הכניסה לישראל או עבירת אלימות כלשהי תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד שבט תשע"ו, 24 ינואר 2016, במעמד הצדדים.